

Vas sortir de la discoteca quan eren prop de les cinc de la matinada. El cap et bullia com una olla a pressió. Una nit ben boja. I enmig de la boira mental, de sobte, vas recordar que aquesta era la nit de Pasqua; aquella nit màgica dels anys adolescents, quan anaves amb aquella colla d'amics a celebrar-la lluny de la ciutat.

Una buidor immensa et va anar envaint. No tenies cap ganes de tornar a caseta i constatar que tothom feia veure que dormia, però que estaven pendants del cop de porta. Els carrers estaven solitaris i et senties com flotant entre la son i l'angoixa, sense cap sensació de parany.

“Com he canviat en cinc anys!!. Que lluny em queda aquell passat!!. Viví en el núvol, i ara sóc a sota terra!!”.

Et vas asseure en un dels bancs del passeig i quasi sense adonar-te'n et vas quedar adormida. Era un dormir intens, de roca granítica; fins que de sobte obres el ulls i és ja de dia. La ciutat està quieta. No es veu ningú. Sí, mes ben dit, te n'adones que s'acosta una noia que porta al braç una bata blanca mig girada.

- . No ets la Lourdes?
- . Sí, i tu, qui ets?
- . No em recordes?
- . Doncs, no.
- . Soc la Lourdes 2.

La Lourdes 2 ets tu mateixa. És aquella possibilitat que vas deixar escapar, la que haguera pogut ser si en comptes de deixar la comunitat, el voluntariat, la pregària i els amics, haguessis seguit pel camí que el teu cor reclamava a crits.

Tu mateixa, que et retrobes. Dreta cara a cara amb la real, asseguda i mig beguda. Amb la bata que has portat tota la nit a l'hospital fent una suplència. Contenta, plena, cansada, feliç d'una nit de Pasqua amb els malalts mentals. Amb el cor il·luminat de la joia de la millor possibilitat. Vida en la vida.

- . Bon dia, Lourdes 1. Com et trobes ?
- . I tu, Lourdes 2. Com et va ?
- . Em va bé. Vaig superar la buidor, aquella que tu coneixes.
- . Doncs, jo , no.
- . No digues: no. Digues: no, per ara.
- . No, per ara.
- . Ben dit. Qualsevol moment pot caure sobre el teu cor la Llum de la Pasqua. Sempre tens la possibilitat de refer el camí.

Pensa que avui pot ser el teu dia.

“ els deixebles per por dels jueus tenien tancades les portes del lloc on es trobaven, Jesús, va arribar , es posà al mig i els digué : pau a vosaltres “ (Joan 20, 19)